

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1714/2016
17.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Топлица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душко Вукоје, адвокат из ..., ради престанка узнемиравања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3268/2015 од 10.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3268/2015 од 10.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П број 1111/2015 од 07.08.2015. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да тужени нема право пролаза пешице, колима и теретним возилима преко кат. парцеле број ... уписане у лист непокретности број ... КО ..., насеље „...“ у сукорисништву тужиле, те да се забрани туженом да прелази преко описане парцеле или на други начин узнемирава тужилу у праву својине на описаној кат.парцели број Другим ставом изреке обавезана је тужилца да туженом плати трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 3268/2015 од 10.05.2016. године преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да тужени ББ нема право пролаза пешице, колима и теретним возилима преко кат. парцеле ... уписане у лист непокретности број ... КО, насеље „...“ у сукорисништву тужиле и забрањује туженом да прелази преко описане парцеле или на други начин узнемирава тужилца у праву сукоришћења на описаној парцели. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се забрани туженом да је узнемирава у праву својине на кат.парцели ... КО, насеље „...“

...“ . Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи плати трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да ревизијски суд преиначи другостепену пресуду, одбије жалбу и потврди првостепену пресуду.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези са чланом 192. и чланом 211. Закона о парничном поступку, будући да тужба није неуредна, зато што тужиља као један од сукорисника предметне парцеле захтева забрану пролаза пешице, колима и теретним возилима преко своје парцеле, јер ово њено право не може бити ограничено и условљено заједничким подношењем тужбе свих сукорисника. Тужени није лице које је сукорисник ове парцеле, а тужиља као један од сукорисника има право да штити државину и коришћење предметне парцеле независно од активности осталих сукорисника.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је носилац права коришћења са уделом од 111/705 делова на кат. парцели ... површине 0.07,05 ха уписане у власнички лист ... КО ... – ..., насеље „...“ као градско грађевинско земљиште у државној својини, у улици ... број ..., на којој се налази породична стамбена зграда на којој тужиља има право сусвојине. Тужени је корисник суседних непокретности и то катастарске парцеле .../..., површине 0.03,30 ха, кат. парцеле .../... површине 0.00,97 ха и власник стамбено пословне зграде на кат.парцели .../..., све уписано у земљишно књижни број ... КО, насеље „...“ . Путни пролаз који је предмет овога спора у односу на званично стање катастра непокретности се налази западним делом у површини о 14 м2 на кат.парцели .../... средишњим делом у површини од 54 м2 на кат. парцели ... и источним делом у површини од 54 м2 на кат. парцели ... и источним делом у површини од 75 м2, на кат.парцели .../... и .../... све уписано у КО Тужени је са тужиљом, њеном снахом и супругом као и са ВВ (као корисником кат.парцеле .../... и .../...) сачинио договор, уступио део своје катастарске парцеле, финансирао грађевинске радове и користио наведени пролаз без ометања других сукорисника односно тужиље у конкретном случају. Тужени је зазидао пасаж преко кога је могао са осталим корисницима станова стамбене зграде коју је градио да пролази у дубину свога плаца, сматрајући да је са тужиљом и осталима постигао трајни договор о конституисању сукорисничког права туженог на катастарској парцели на којој тужиља има право сукоришћења.

Првостепени суд је, поклањајући веру исказу туженог да је на тај начин трајно уређен начин коришћења пролаза преко тужиљине парцеле, стекао и

право службености за пролаз преко те парцеле, одбио тужбени захтев тужиље. Међутим, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду налазећи да међу странкама не постоји споразум, већ неспоразум у вези са коришћењем тог пролаза и да сагласно члану 63. ЗОО у таквим случајевима уговор није настао, па тужени самим тим а ни по усменом уговору нема основ за стицање права сукоришћења, а нарочито ако се има у виду да се тужени током поступка изјаснио да право пролаза заснива на стеченом праву сукоришћења по усменом уговору.

Врховни касациони суд налази да је правилно примењено материјално право од стране другостепеног суда, и да пролаз преко парцеле на коју је тужилца сукорисник није последица нужде на страни туженог, а нису се стекли законски услови за конституисање права службености ни на основу закона ни на основу уговора. Наиме, у конкретном случају се ради о усменом уговору, који је нижестепени суд оценио као привремени, а осим тога уговор о промету непокретности се закључује у писаној форми и потписи уговарача оверавају од стране суда, те уговори који нису закључени на основу одредаба члана 2. и 4. Закона о промету непокретности у писаној форми и нису оверени не производе правно дејство. Самим тим није дозвољено ни конвалидација усменог уговора.

Ревизијски наводи туженог у осталом делу указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање те су као такви недозвољени у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**